Madrid no deixa de conspirar ni a 35 graus.

Opinió | 04-07-2012 | 11:34

Arenas vol tornar

Ja corre pel Madrid de les especulacions que Javier Arenas vol tornar per ser ministre i sortir del parlament andalús on es llepa les ferides del que ha guanyat i no pot governar. Els tentacles d'Arenas Bocanegra, el Campeón, sempre han estat allargats, amb fidels amics al govern i enemics forjats en l?odi de les coses de les passions. Tal vegada un dia hi haurà una crisi de Govern a Madrid. Miguel Arias Cañete deixa que circuli i alimenta la idea que ell seria un bon comissari europeu quan l'any que ve acabi el mandat del comissari Joaquin Almunia, un dels tres socialdemòcrates més intel?ligents del felipisme. L'altre va acabar de secretari general de l'OTAN, Javier Solana, i l'altre pateix, molt, aguantant el pal de la vela d'un partit d?oposició amb 110 diputats i problemes de finances, aquest Rubalcaba que encara somia en tornar a ser candidat. Però alguns dels seus mateixos comencen a fer-li veure que la millor opció és una tercera via.

L'home que vindrà de Bilbao

Després de la victòria contra pronòstic de quasi tot el món socialista, José Antonio Griñán, veu revalidar la cadira de la presidència de la Junta de Andalucía, un dels governs més clientelars, immobilistes, dogmàtics i antics del sud d'Europa. Una plataforma de poder gens negligible, més de 8 milions d'habitants. Griñán es va convertir a la causa de Carme Chacón ("puro desparrame emocional", va dir el clàssic de Sevilla) per pur despit, li va arribar a les oïdes que els seus de Ferraz i els seus opositors d'Andalusia ja tenien preparada la seva decapitació per la nit electoral del 30 de març. Ara és president del partit i s'ha allunyat del chaconisme. Però per salvar el perquè del seu viratge vol proposar un tercer nom que aparqui Rubalcaba i Chacón. D?aquí a pocs mesos un socialista basc quedarà lliure i disponible, Patxi López. No sembla el més intel?ligent de la classe...però sempre hi ha noms per anar passant....Convé apuntar que hi ha un altre socialista basc que s'ho mira amb distància i que, des de la seva joventut, està a la recambra: Eduardo Madina. Ja veurem com evoluciona el socialisme arreu, començant per Galicia on les eleccions es poden avançar a aquesta tardor i on la majoria absoluta del PP és per un escó. Encara que també és cert que els socialistes no tenen líder i el BNG s'ha escindit en dos.

On els socialistes no tenen bones expectatives, ni en les enquestes públiques ni en les privades, és a Catalunya....on avui aquest desert intel?lectual de capitans paga el preu de l?assassinat polític de Pasqual Maragall i tots els seus vincles amb el món del pensament.

Soledad Becerril

Conec bé la nova Defensora del Poble amb la que vaig compartir a l'anterior legislatura quatre anys de treball a la Comissió per a la Unió Europea de les Corts Generals. Ella era la portaveu popular. Recordo perfectament una llarga conversa a l?hemicicle quan em va dir que deixava la política i les coses dels afers públics després de 32 anys. Primera dona ministra després de la dictadura, amiga personal de l?il?lustrat Leopoldo Calvo-Sotelo. Alcaldessa de Sevilla -amb pactes difícils amb Rojas Marcos, tensions entre famílies bé d?Hispalis. Dona viatjada, amb un anglès perfecte, d?ironia fina i aristòcrata, sempre ha anat una mica per lliure, feia més per la Cambra dels Lords britànics que per la baralla de navalla amb Alfonso Guerra. Va ser fundadora dels Clubs Liberals d'Andalusia, parlava malament, en veu baixa, de la cultura del subsidi del seu país. Però qui sap com reaccionarà amb les coses de la llengua catalana i altres afers que vindran de Catalunya. El seu segon, Francisco Fernández Marugan, és un gran encert, amb ell he pactat les esmenes territorials per Girona els últims 7 pressupostos, les petites coses que es complien per la nostra tossuderia.

Un catedràtic de la UdG als òrgans de l'Estat

En aquesta gran tanda de nomenaments no sé si s'ha prestat prou atenció a que el Catedràtic de Dret Administratiu de la Universitat de Girona, Joan Manuel Trayter, ha estat nomenat, per quatre anys més, un dels cinc noms que elegeix el Congrés per la Junta Electoral Central, òrgan que sempre té molta feina de lectura fina de les lleis i pleits a resoldre en 48 hores. Un segon mandat no gens fàcil de negociar i que ha passat perquè el PP renunciés a nomenar tres dels cinc noms. Una petita audàcia en temps de pocs miraments.

*Jordi Xuclà

Diputat de CiU al Congrés

Fuente: JORDI_X

Autor: JORDI_X